

§ 42.

Stk. 1. Spørgsmålet om løsladelse fra ungdomsfængsel afgøres af fængselsnævnet efter indstilling fra anstaltens styrelse. Medmindre særlige omstændigheder taler derfor, kan den dømte ikke løslades, før der er forløbet 1 år efter indsættelsen. Han kan ikke holdes tilbage i ungdomsfængsel ud over 3 år, jfr. dog § 43, stk. 1. Efter 1 års ophold skal spørgsmålet om løsladelse tages op. Sker der ikke løsladelse på dette tidspunkt, skal spørgsmålet genoptages senest ved udgangen af det følgende år.

Stk. 2. Løsladelsen sker på prøve. Fængselsnævnet fastsætter prøvetiden til mindst 1, højst 3 år. Bestemmelsen i § 38, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 43.

Stk. 1. Overtræder den løsladte de fastsatte vilkår, afgør fængselsnævnet, om han skal genindsættes. En genindsat kan efter fængselsnævnets bestemmelse holdes tilbage i ungdomsfængsel indtil 1 år ud over den i § 42, stk. 1, fastsatte længstetid.

Stk. 2. Rejses der tiltale mod den prøveløsladte for strafbart forhold, og vil domfældelse medføre genindsættelse efter stk. 1, kan retten afgøre skyldspørgsmålet uden at fastsætte straf eller anden retsfølge.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 40, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.“

7. § 50, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Bøde kan idømmes som tillægsstraf til anden strafart, når tiltalte ved lovovertrædelsen har opnået eller tilsigtet at opnå økonomisk vinding for sig selv eller andre.“

8. I § 51, stk. 1, indsættes efter 1. punktum: „Dette gælder dog ikke bøder, der pålægges som tillægsstraf til anden retsfølge“, og i det følgende punktum ændres „Disses antal“ til: „Dagbødernes antal“.

9. I § 51, stk. 2, udgår ordet „væsentlig“.

10. § 51, stk. 3, 2. punktum, og *stk. 4,* ophæves.

11. I § 54 ophæves *stk. 2,* og *stk. 3* ændres til *stk. 2.*

12. § 55 affattes således:

„*Stk. 1.* Bøde, der ikke er idømt eller vedtaget for en domstol, afsnes efter reglerne om hæfte.

Stk. 2. Bøde på 300 kr. eller derunder afsnes med 1 dag for hver 30 kr. For andre bøder fastsættes forvandlingsstraffen af underretten i den retskreds, hvor den pågældende bor eller opholder sig.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 54, *stk. 1,* sidste punktum, og *stk. 2,* finder tilsvarende anvendelse.“

13. 7de kapitel affattes således:

„*Betingede domme.*

§ 56.

Stk. 1. Finder retten det upåkrævet, at straf kommer til fuldbyrdelse, bestemmes det i dommen, at spørgsmålet om straf fastsættelse udsættes og bortfalder efter en prøvetid.

Stk. 2. Såfremt det må anses for mere formålstjenligt, kan retten fastsætte straffen og bestemme, at fuldbyrdelsen udsættes og bortfalder ved udløbet af prøvetiden. Dette gælder dog kun, såfremt straffen er bøde, hæfte eller fængsel.

Stk. 3. Udsættelsen betinges af, at den dømte ikke i prøvetiden begår strafbart forhold, og at han overholder de vilkår, som måtte være fastsat i medfør af § 57. Prøvetiden fastsættes af retten og kan i almindelighed ikke overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

§ 57.

Stk. 1. Retten kan som vilkår for udsættelsen bestemme, at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne skal undergives tilsyn. Endvidere kan retten fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige, herunder at den dømte

- 1) overholder særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, uddannelse, anvendelse af fritid eller samkvem med bestemte personer,
- 2) tager ophold i egnet hjem eller institution; for sådant ophold fastsættes ved dommen en længstetid, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år,
- 3) afholder sig fra misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter,
- 4) underkaster sig afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter, om fornødent på hospital eller i særlig institution,